

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina snab.

za vsa leta 24 K., pol leta 12 K., 3 mesece 6 K. — N. naročnik brez doplačila naročnine ne upravlja ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopol se ne vračajo. Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik koncesij lista „Edinost“. — Nastanila tiskarna koncesija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18. Poštno-hranilnični račun št. 841.652.

TELEFON št. 1157.

Mesečna priloga: „SLOVENSKI TEHNIK“.

Brzobjavne vesti.

Shodi v Ljubljani.

LJUBLJANA 26. V Ljubljani izvršili sta se danes dve znameniti manifestaciji: na prostranem vrtu Alojzijevešča katoliški shod, na vrtu »Narodnega doma« pa protestni shod, prirejen po narodnonapredni in socijalno demokratični stranki. Katoliškega shoda udeležilo se je kakih 5000 oseb, večinoma iz Kranjske in Primorja; s Štajarskega došlo je kakih 200 oseb, iz Koroške pa le majhna deputacija. Odsotnost korošcev je napravila v klerikalnih krogih jako mučen utis; to se je videlo tudi iz Šušteršičevega govora, ki je ostro kritikoval postopanje koroških narodnjakov, češ da se danes ne vrši shod kake politične stranke, ampak splošno slovenski katoliški shod, vsled česar da je postopanje korošcev jako čudno in neutemeljeno. Razven dr. Šušteršiča govorila sta še dr. Korošec o zahtevah kmetijskega stanu in dr. Krek o vplivu krščanstva na socijalno življenje. Predsedoval je poslanec Povše. Razven ljubljanskega škofa dr. Jegliča bila sta navzoča še nadškof dr. Sedej in knezškof dr. Napotnik; škofov dr. Nagla in dr. Mahniča ni bilo na shod. Istodobno s katoliškim shodom vršil se je v »Narodnem domu« shod narodno napredne stranke in socijalnodemokratične stranke. Udeležencev je bilo blizu 4000. Predsedoval je dr. Ravnihar. Kakor govornika sta nastopila dr. Tavčar in Etbin Kristan. Sprejela se je soglasno resolucija, v kateri se protestuje proti zlorabi vere in cerkve v politične namene, zahteva osvoboditev šole od cerkve in reforma zakonskega prava ter se poziva vse ude slovenskega naroda brez ozira na gospodarska in politična nasprotja k energičnemu odporu proti antikulturnemu klerikalizmu.

Oba shoda vršila sta se povsem mirno in dostojno. Obžalovati je le, da se je par sto socijalnih demokratov s protestnega shoda podalo pred Alojzijevešče, kjer je množica z žvižganjem demonstrirala. Policija in žandarmerija, katero je rekviziral na katoliškem skodu kot namestnik deželnega predsednika navzoči dvorni svetnik grof Chorinsky, sta demonstrante razpršili.

Revolucija na Kubi.

HAMBURG 26. Neka trdka v Bremenju je prejela iz Havane nastopno brzobjavko: Revolucija traja dalje. V Vuelta Abajo je 2000 mož, v drugih pokrajinah so manjši ustaški oddelki.

PODLISTEK.

Na poti k ciljem.

81. Vilinski.

III.

Poljanšek je hodil počasi in mislil.

V njem je vstajala želja, da bi odšel iz teh krajev nekam daleč in bi se ne vrnil nikoli več. Čemu čakati doma in se žalostiti, ko je svet tako velik in čuti človek v sebi še toliko moč? Čemu iskati ljubezni, kjer je ni? Doma je ni več. Vera je sama uničila tisto sladko ljubezen, s katero jo je ljubil, Zdenčarja ni več — čemu še čakati doma? In zahrepenel je po tujini in sklenil oditi še pred koncem počitnic odtod. —

Drugi dan je bil pogreb.

Veliko ljudi je prišlo, ker je bil neprijazen deževen dan in ni bilo možno delati na polju. Stali so s trdimi nepremakljivimi potezami na obrazih med grobovi po pokopališču, revni in potrti, in gledali v tla.

LONDON 26. Iz Kube prihajajo pesimistična poročila. Neki ameriški kapitan, ki je došel v Tampa Florida, je pripovedoval, da vlada v Havani panika. Predsednik Palma ni ves teden zapustil svoje palače. Kubanci v Tampu organizujejo družbo v podporo revolucionarjem. Vlada je poslala v Severno Ameriko nekega komisarja, da nakupi 2000 konj, ker se boji, da bodo revolucionarji razdeljali železnico.

Glasom neke vesti »New York Herald« maršira vodja ustašev Guerra z 5000 možmi proti Pinar del Rio. Glasom drugih poročil je vladni oddelek 250 topničarjev došel v Pinar del Rio ter bo sedeloval z orožniki in dobrovoljci. Pričakovati je, da pride do boja.

Ustaši so zavzeli Palmiro pri Cienfuegos, župan, mestni svet in vsi mestni uradniki so prešli v tabor ustašev, ki pridobivajo vedno več tal. Vse prevažanje blaga v notranjih pokrajinah je prenehalo.

Po potresu v Valparaiso.

VALPARAISO 26. Še vedno rešujejo izpod razvalin žive ljudi. Danes so jih rešili pet.

Rusija.

Atentat v dvorcu ministerskega predsednika Stolipina.

PETROGRAD 26. (Petr. brz. ag.) O atentatu na ministerskega predsednika Stolipina so iz uradnega vira znane nastopne podrobnosti: Okolu 4. ure popoldne se je pripeljala pred dvorec ministerskega predsednika na Lekarniškem otoku kočija z dvema bistrima konjema. V kočiji so sedele štiri osebe, dva civilista in dve vojaški osebi v inozemski uniformi. Vse štiri so šle skupaj v sprejemno sobo, ena izmed oseb, oblečena v uniformo, je držala v roki šlem, v katerem je očitno bila bomba. — Naenkrat je padla bomba v sprejemni sobi slučajno na tla in eksplozirala z grozno silo. Generalni major Semjatin, ki je kakor uradnik prideljen ministru unanijih stvari in se je nahajal v sosedni sobi, je bil takoj ubit, ceremonijerju Voroninu je bila odtrgana glava. V vsprejemni sobi so našle smrt vse osebe, ki so se nahajale tamkaj, med njimi tudi štirje storilci. Petnajstletna hči Stolipinova, ki se je nahajala v gornjem nadstropju, je bila na nogah težko ranjena. Stolipinovemu sinu je bila zlomljena noga. Ministerski predsednik je ostal nepoškodovan.

Na pokopališču je ležal duh po rožah, po mokri zemlji in po svečah. Osamljeno žalostno je pel mrtvaški zvon, drobno dekle se je naslanjalo ob zid pokopališča in jokalo.

Duhovnik je z odločno besedo čital molitve.

„Pulvis es, et in pulverem reverteris!“ je govoril počasi in razločno in vrgel grudo zemljo v grob, da je zaropotalo na krsti. Za njim so metali še drugi mokre prsti v grob in glasno govoreči so se vsuli skozi pokopališčna vrata na pot in se razšli po vasi.

Vtihnili so v zvoniku, iz oblakov so začele padati redke kaplje, počasi je prišel mrak na nebo in na zemljo in vse zakril.

Naslednje dni je bil Poljanšek večinoma doma.

Samotno in žalostno mu je bilo v njegovem srcu. Ob večerih le je zapuščal svojo sobo in šel ven med mirno polje.

Pot je šla med njivami in travniki, samotna in dolga, potem prišla do potoka, ob katerem so zalovale vrbe. Do tja je hodil po navadi in se potem zopet vračal domov.

Kočija, v kateri so se pripeljale omenjene štiri osebe, je bila razdrobljena, voznik pa ubit, konji so ostali nepoškodovani. Vsa zadnja stran dvorca je bila vsled eksplozije razdejana.

V kočiji so našli nabite revolverje in drugo orožje.

Po atentatu so mrtve in ranjene prenesli v bližnje bolnišnice, vojaštvo je pa obkrožilo dvorec.

Stolipin je bil za časa atentata na balkonu.

Policija meni, da niso bili zločinci iz Petrograda, marveč da so prišli z dežele.

PETROGRAD 26. Povodom atentata v dvorcu ministerskega predsednika Stolipina je bilo 60 žrtev, od teh je bilo 30 ubitih. Med mrtvimi so minister Hvostov, generalni major Samjatin, ceremonijer Voronin in knez Nakašidse. Trije zločinci so bili tudi ubiti, četrti je bil aretovan. Petnajstletni hčeri Stolipina sta bili zdobljeni obe nogi. Prebila je noč mirno, ko so ji ubrizgnili morfiuma; potrebna je amputacija. Sinu Stolipinovemu je bila zlomljena kolčna kost. Ministerski predsednik je dvakrat obiskal otroka v bolnišnici. Ubite osebe so grozno pohabljene.

Že pred nekoliko dnevi je hotel odslavljeni častnik Boboripin svariti ministerskega predsednika pred atentatom, toda niso ga pustili pred ministra. Danes so ga zaslišali.

V Petropavlovsko bolnišnico so prinesli 24 mrličev in 22 ranjencev, od teh so štirje umrli. Štirje ranjenci, ki so na sumu, da so se udeležili atentata, so bili odvedeni v jetniško bolnišnico.

Car je poslal Stolipinu brzobjavko, v kateri izraža svoje ogorčenje nad atentatom, ter nado, da mu otroci kmalo ozdravijo. Stanje hčere Stolipinove je opasno.

Grof Witte.

PETROGRAD 25. Grof Witte se povrne semkaj koncem tega meseca. Govori se, da mu bo zopet poverjena visoka služba.

Potovanje ministra Clemenceaua. Francoski minister Clemenceau, ki biva sedaj v Karlovih varih, je izjavil, da nima njegovo potovanje v Berlin nikake politične svrhe, ampak da se poda tjakaj kakor privatna oseba.

Drobne politične vesti.

Srbski novinarji in jugoslovanski kongres v Sofiji. Kakor javljajo iz Belegrada, so srbski novinarji sklenili, da se ne vdeleže jugoslovanskega

In prihajali so mirno kmetje, ki so se vračali od dela na polju domov, in ga pozdravljali. Tudi dekleta so prihajala mirno in ga pozdravljala in obžalovala potem, da ni več veselja v Poljanškovih očeh in da ni več prijaznosti v njegovih besedah, kakor je bilo to v nekdanih časih...

Tiste dni je prišel obiskat Poljanška prijatelj iz trga. Bil je velik veseljak, prva in glavna stvar na svetu mu je bil — smeh.

Bil je ves dan pri Poljanšku; proti večeru je odšel proti domu in Poljanšek ga je spremil.

„Ti vstopiva še malo v gostilno!“ je dejal, ko sta prišla do velike gostilne ob cesti. „Tisti denarji, ki mi jih je dal prevega moj doktor, mi ne dajo miru!“ — Poljanškov prijatelj je namreč pisal pri nekem advokatu in študiral pravo.

Gostilna je bila polna, bil je sobotni večer in zato je prišlo pit mnogo delavcev iz bližnjega kamenoloma.

Šla sta na vrt, kjer je bilo manj pivcev. Tam-le je družba za naju! je dejal prijatelj in vlekel Poljanška proti mizi ob ograji vrta.

kongresa v Sofiji in da bodo poročali samo take stvari, ki so občegega interesa. Temu sklepu so se pridružili tudi srbski časniki v Bosni in Hercegovini.

Anglija in Grška. Atenski listi poročajo, da se poda grški kralj v Marijine kopeli obiskat angleškega kralja Edvarda, da se z njim posvetuje o položaju na Kreti in protigrškem gibanju v Bolgariji.

Domače vesti.

Raznoterosti s pota. Minolo sredo sem se prvič vozil z novo državno železnico preko Opčin v Rihenberg.

Takoj ob vstopu v voz sem opazil dva tri samonemške napise in drugega — nič! Državna oblastva nas torej izzivajo na naši slovenski zemlji s samonemškimi napisi! To je tak škandal, kakoršnjega so zmožne vprizarjati in vzdržavati le avstrijske državne oblasti.

Povsod drugod bi ljudstvo energično nastopilo z zahtevo, da se taki izzivajoči napisi odstranijo in bi temeljito pokadilo takemu železniškemu ministerstvu, naše ljudstvo pa stiska sicer pesti v — žepu.

Vladni organi brijejo norce z deželani, ki nalagajo državne blagajne ter vzdržujejo tudi novo železnico. Na vlaku je bilo vsaj 95% Slovencev, a ostali so bili tržaški Italijani.

Železniško vodstvo pa pribija po vozeh napise, katerih nikdo ne umeje!! Ta škandal mora izginiti z lepo — ali z grdo!!!

Premog, ki ga rabijo na novi progi, dela grozen dim in napolnjuje vse vozeve z neznosnim smradom. Tudi temu mora biti konec, drugače se bodo na tej železnici vozili le sprevedniki! Kedo bo nosil praznično obleko v tisto vmazano vozovje, da se tam vse zamaže! Po kolodvorih je tudi slabo poduto s predebelim kamenjem, a cesta z rihemberškega kolodvora je naravnost nerabna. Slišal sem, da so posuli nekaj bolj drobnega gramosa, toda tam treba vse drugače posuti, ako se neče čakati da si tam kedo polomi noge, ali pa vsaj čevlje pusti v tistem debelem otroglem kamenju! Ob progi sem opazil tu pa tam po kako našo trobojnico, kar je zelo lepo od naših ljudi, toda morali bi vse še očitneje kazati, kedo da prebiva ob novi državni progi. V Rihengerku, kakor tudi po kolodvorih na Krasu, sem opazil več laške gospode. Laške le v toliko, da zlobodrajo med seboj laško, da si se jim na obrazu pozna, da so slovenskega pokoljenja. Sploh sem opazil, da tudi pravi Lahi nastopajo povsodi z neko, nam nenavadno oho-

»Čestitam ti, žolna, to se pravi Peter ali Pavel Zagaznik, da si se srečno uklenil v tisti znani jarem!« je klical že oddaleč in začel stiskati Zagazniku roko, ko sta došla do mize.

Poljanšku je bilo neprijetno do skrajnega, da ga je vlekel prijatelj k mizi, kjer je bil Zagaznik z nekaj prijatelji, s katerimi se je bil seznanil na dan poroke.

Ko je Poljanškov prijatelj pozdravljaj krog mize sedeče prijatelje, je Zagaznik stopil k Poljanšku in mu z nasmehom ponudil roko z besedami: »Kaj se boste kisló držali, gospod Poljanšek? Kar je bilo med nama, naj bo pozabljeno! Jaz sem bil tisti dan malce vinjen — no, saj veste, kakšen je človek tedaj!«

Poljanška je napolnilo s studom to govoričenje Zagaznikovo. Molče se je obrnil v stran, z Zagaznikom pa je začel govoriti nekdo drugi.

Med tem je bila prišla k mizi Zagaznikova soproga s trško učiteljico in poštno upraviteljico. Nastalo je zopet pozdravljanje in predstavljanje in smeh — kar je bilo Poljanšku vse jako neprijetno. Tedaj je stopila k njemu Zagaznikova soproga in on jej je molče podal roko. In zdelo

Ne quid nimis.

O dobri stvari nikoli ne moremo dovolj govoriti in pisati če hočemo, da postane prav poljudna in skupna last najširših krogov. To se na pr. lahko nanaša na Kufekjevo že več let izvrstno uspevajočo moko za otroke, ki jo vsi zdravniki označujejo za izdelek brezhibne dobrote in dobrodejne učinka. Ob pravilni in pravočasni porabi varuje Kufekjeva moka otrokovo prebavila v najnevarnejši dobi pred motenji in vpliva tudi na obolenosti teh organov na prav odlično ugoden način. S preživljanjem otrok s Kufekjevo moko se doseže precejšnje znižanje tako škodljive driske, in je Kufekjeva moka za otroke bila že pogosto rešilna hrana. Tudi pri oslabelem želodcu in črevesnem delovanju starejših otrok, pri bledicah, nevrastenicih odraslih deklicah se s tem izdelkom doseže primerna prehrana. Kufekjeva moka ni samo dragoceno nadomestilo materinega mleka za preživljanje dojenčev, nego tudi izdelek, ki je zaradi lahke prebavnosti in zadostno določene ter preizkušene redilnosti povod, kjer se pri otroških in odraslih pojavljajo bolezni in slabosti prebavil, primerno in velenjeno živilo, ki ob stvarni primerni porabi, ki jo določi zdravnik, motenja želodca in črevesa lahko zabrani in odstrani.

lostjo, a naše kmečko ljudstvo jim lomi v laškem jeziku kar in kolikor more. Ker se lahi posmehujejo slabi laščini in ker so skoraj vsi zmožni kolikor toliko slovenskega jezika, priporočam našincem, naj govore laški le, ako vidijo, da drugi res nič ne umejo našega jezika.

Iz Rihemberka sem šel na Brje ter tam obiskal prijatelje in znance. Letina bi bila tam dobra, toda suša že uničuje razne pridelke, trte se niso še oporavile od lanske grozne toče. Vina ne bo v izobilici, ali kar ga bo, obeta biti najizvrstnejše.

Po obedu pri ugledni družini Čebrovni, kjer smo si povedali marsikaj o naših narodnih stvarih in kjer nam je gospodinja (sestra velikega našega Simona Gregorčiča) postregla z znano slovansko gostoljubnostjo, sva se z vrlim narodnjakom in posestnikom Miheljem Josipom podala k g. nadučitelju A. Možini. Tam smo pri časih rujnega rekli marsikatero o tem in onem. Pridužil se nam je tudi c. in kr. poročnik g. Možina, ki je na dopustu in je pravi sin svojega naroda.

Pri Penkovih se je zbral oddelek domačega zbora in je zapel par krasnih zborov. Gosp. nadučitelj Možina je v svojih svobodnih urah izvečal lepo število domačih fantov tako, da delajo čast tamošnjemu »Bralnemu in pevskemu društvu«. Sploh sem opazil da ljudstvo na Brjah rado čita in je tudi inteligentno kakor malo kje na kmetih. Ako boste gojili lepo petje in čitali slovenske časnike, bodite gotovi, da vas nikdo ne izpodrine z naše lepe slovenske zemlje.

Sedaj, ko se z novo železnico začenja v vipavski dolini novo življenje, je želeti, da bi vsaka večja vas, ali vsaj vsaka občina imela svoj pevski zbor, s katerim bi pričala tujcu, da je naš narod probujen tudi na kmetih. Vzdoročen po Brejskih slavčkah sem odhitel nazaj v Rihemberk, kjer sem se zaustavil pri vrlim narodnem možu, gosp. Maksu Ličenu (v »Hotelu Liten«).

Poslovivši se sem odšel na kolodvor. Lukamatija je imel skoraj uro zamude, a ko je prisopihal, je bil natlačen potnikov, ki so bili skoraj vsi »dobre volje«. Devet vozov je bilo brez luči, za kar je moralo železniško oboje požreti marsikatero grenko! Je pa tudi škandal, ako se moraš voziti v temi, osobito, ko je v voze vse natlačeno mož, žensk in otrok! Taki »slučaji« se ne smejo ponavljati. Osobito ob praznikih ne, ko je ljudstvo čisto opito in se ne vede preveč dostojno. Glede nezgodnega dima in smrada, ki se ga občuti osobito v »predorih, mora železniška uprava takoj ukreniti potrebno.

Brejski.

Štatistika odvetnikov in odvetniških koncipijentov na Primorskem. V okolju tržaškega višjega sodišča je bilo koncem leta 1905 in sicer v področju tržaške odvetniške zbornice 111 odvetnikov, od teh 66 v Trstu (4 manj nego leta 1904), v področju goriške odvetniške zbornice 20, od teh 17 v Gorici. Najstarejši odvetnik, imenovan leta 1841,

se mu je, kakor bi bil našel sorodno dušo med to tujo odurno družbo, kakor bi našel biser med blatom. Pogledal ji je v oči in videl je tiho, udano žalost v njih. In prišel mu je na misel dan njene poroke, ko mu je ona zaupala vso svojo revo in se je on začudil tej njeni odkritosrčnosti.

Zasmilila se mu je in držeči njeno drobno, nežno roko v svoji jo je vprašal: »Kako je, gospa Pavla?«

»Tako.... Dobro, gospod Poljanšek!« je odgovorila, a njene oči so govorile nasprotno.

Vsa družba je sela krog mize. Poljanšku nasproti je sedel Zagaznik med učiteljico in upraviteljico. Polumrak je bil naokoli in motno je svetila velika luč na sredi vrta.

Vse omizje se je smejalo šalam Poljanškovega prijatelja. Le Zagaznik je šepetal nekaj na uho upraviteljici, debeli gospici bolj v letih.

Tudi Zagaznikova ob Poljanšku je molčala, gledala pred-se in le tuhtam pokusila iz kupice. (Pride še).

biva v Gorici. Odvetniških koncipijentov v področju tržaške bornice je bilo 47, goriške pa 9.

Ali smejo občine zapreti ceste za avtomobilni promet? O tem vprašanju je razpravljalo državno sodišče in razsodilo, da imajo le politične oblasti pravico odločevati, če se smejo gotove ceste zapreti avtomobilnemu prometu.

Nov železni most čez Sočo napravijo med Gorico in Pevmo na mestu dosedanjega lesenega mostu.

Umri je v Puli bivši župan pulski in deželni poslanec Wasserman, v starosti 78 let.

Razpisana služba. Pri c. kr. okrajnem sodišču v Komnu je razpisana služba sodnega sluga IV. reda.

Tujci v Opatiji. Od 1. sept. 1905 do 22. avg. 1906 je prišlo v Opatijo 16.738 oseb. Od 16. do 22. avg. 1906 je prirasho 919 oseb. Dne 22. avg. 1906 je bilo na vzočih 2685 oseb.

Kradla je jajca. Na trgu pri rudečem mostu so predvčerajšnjem predpoludne — kakor običajno — nekatere ženske prodajale jajca. K eni teh ženic je prišla neka ženska, ki so jo imele prodajalke jaje že več časa na sumu, da jim krađe jajca. No, ta je začela izbirati jajca iz jerbasa prodajalke ter jih je stavila v ruto. Prodajalka je strogo pazila nanjo, a tako, da kupovalka tega ni opazila. Res je prodajalka videla, da je ona ženska stavila par jajc v žep. Ko je kupovalka vstala od jerbasa, jd hotela plačati one jajca, ki jih je imela v ruti, a prodajalka jej je zasolila: »Plaćajte mi pa tudi one jajca, ki ste jih stavila v žep!« Kupovalka je začela na to vpiti, da nima v žepu ničesar, a prodajalka je pozvala tam službojočega občinskega redarja. Ta je kupovalko prisilil, da je izpraznila žep, iz katerega je res potegnili tri jajca. Dejala je pa, da je te tri jajca vkupila pri neki prodajalki v ulici delle Beccherie. Da se prepriča o resničnosti te trditve, je šel redar s kupovalko v ulico delle Beccherie, kjer je tudi več ženic, ki prodajajo jajca. Ko so te ženice zagledale ono žensko z redarjem, so zagnale krik: »Evo je, evo je tatice, ki nam krađe jajca!« To videči, je redar odvedel žensko na policijo, kjer je slednjič povedala, da je jajca res ukradla na trgu pri rudečem mostu. Na policiji se je izdala za 32-letno Marijo Gioseffo, doma nekje od Bari v Italiji a stanujočo tu v ul. di Donata št. 10. Na policiji so pa kmalu dognali, da ni res, da stanuje v isti hiši, in ker se sumi, da ni dala pravega imena, je bila tatice jajc pridržana v zaporu.

Razne vesti.

Pravda v španski kraljevski hiši. Madridski list »Espana nova« je objavil, da bodo španski kralj Alfonz, princezinja Marija Terezija in mož njune pokojne sestre princezine asturske, princ Karol Bourbonški, tožili špansko kraljico-mater Marijo Kristino radi nastopnega: za časa svojega še »najstarejšega regentstva je kraljica Marija Kristina poslala v več obrokih okolo 8 milijonov svojih materi nadvojvodinji Izabeli, da jih vloži v glavneje dunajske in londonske banke. Nadvojvodinja Izabela je minolega leta umrla brez oporoke. Sedaj menijo kralj Alfonz XIII., njegova sestra princezinja Marija Terezija in njen svak Karol Bourbonški v imenu svojih treh otrok, da so omenjenih 8 milijonov zapuščine njihove stare matere, in da se morajo primerno razdeliti med njih in mater Marijo Kristino, ki pa (nasprotno) trdi, da je omenjenih 8 milijonov njena izključna lastnina. — Uradni španski listi nikakor ne preključujejo omenjenega poročila lista »Espana nova«.

Metež.

Ruski spisal A. S. Puškin.

Prevela M. Gregorič.

Poslali so po njega in mu objavili nepričakovano srečo: soglasje k zakonu. Ali, kako je bilo osupnenje nenarodovskih posestnikov, kadar so dobili njega polnespametno pismo. V le tem jim objavlja, da njegova noga ne prestopi nikoli več njih hiše, k sklepu pa je prosil, da pozna-

bjo nesrečnika, ki polaga vse svoje upanje edino le v smrt.

Za nekoliko dni so izvedeli, da je Vladimir odšel v armado. To je bilo leta 1812. Dolgo niso smeli tega poročati okrevajoči Maši. In ona ni nikoli omenjala Vladimirja. A po nekotikih mesecih so zasledili njegovo ime v številu preminulih in težko ranjenih pod Borodinom. Tedaj je padla v tako nezavest, da so se bali zopetne mrzlice. Ali, hvala Bogu — nezavest ni imela posledic. Kmalu za tem jo je zadela druga žalost: umrl jej je oče. Imenoval jo je sicer naslednico vsega svojega premoženja, ali to je ni utolažilo. Iskreno je prenašala gorje s svojo vbogo materjo, obetajoča jej, da se ne loči od nje nikoli. Obe sta ostavili Nenarodovo, mesto žalostnih spominov, in se preselili na ... ski imetek.

Ženini so tudi tukaj krožili okoli lepe in bogate neveste, ali ona ni nudila nikomur najneznatnejše nade.

Vselej, ko jo je mati nagovarjala, naj si izbere tovariša, je Marija Gavrilovna zanikala z glavo in se zamislila. Vladimir ni več obstajal; umrl je v Moskvi po prihodu Francozov. On je ostal Maši v najbližjem spominu; bavila se je v mislih le s tem, kar jo je spominjalo njega: s knjigami, ki jih je prečitala nekda z njim, njegovim risanjem, notami in stihii napisanimi za njo. Sosedje, ki so doznali o tem, so se čudili njeni vztrajnosti in z radovednostjo pričakovali junaka ki nekoč vendarle gotovo omaje tužno zvestobo te pristne Artemize. Med tem je bila vojna s slavo dovršena. Naši polki so se vračali izza meje. Narod jim je došel naproti. Godba je svirala vojne pesmi; Vive Henri Quatre, tirolske valčke in arijo iz Gioconde. — Obdarjeni s križci so se povrnili častniki, ki so šli v vojsko skoro otroci, a postali možati na prepirljivem zraku. Vojaki so se veselo razgovarjali med sabo mešaje v govorico nemške in francoske izraze. Nepozaben čas! Čas slave in navdušenja!

Kako je zatrepetalo rusko srce ob besedi: domacija!! Kako sladke so bile solze svidenja! S kakim soglasjem smo izražali čustva narodnega ponosa in ljubezni do vladarja! A kak hip je to bil še le zanj!! Ženske, ruske žene so bile takrat izpremenjene. Navadna hladnost je izginila. Navdušenje jih je naravnost opojilo, kadar so, srečajoče zmagalice, vzklikale: Hura! In v ozračje so letele čepice! Kateri izmed takratnih častnikov ni izprevidel, da je ruski ženi dolžan več hvaležnosti? (Pride še.)

MALI OGLASI.

Mali oglasi računajo se po 3 stot. besedo; mastnotiskane besede se računajo enkrat več. Najmanjša pristojbina 40 stotink. Plača se takoj.

Kdor izven Trsta pismeno naroči kak »MALI OGLAS«, naj pošlje denar v naprej, ker drugače ne bo njegov oglaš objavljen, če ni oboje poznano upravičeno. Tarifa je natisnjena na čelu »MALI OGLASOV« in vsakdo lahko preveriti, koliko mu je plačati a tam, da prešteje besede. Oglaš trdnj navodil na »INSERATNI ODELEK«, »Edinosti«. Na vprašanja potem pismo bo dajal »INSERATNI ODELEK«. Informacije odine to, če bo pismo priložena znamka za odgovor.

Odda se v najem hiša in zemljišče primerno za kmeta. Obrniti se je na S k r b e c Vrdela št. 33. 913

Kdor ima na prodaj dvorec, pripraven za stanovanje treh rodbin, oziroma s 3 stanovanji, ne velikimi, z vrtom, vodo, po možnosti plinom, naj pismeno obvesti o podrobnostih pod »DVOREC 77«, oziroma naj pride osebn v »Inseratni odelček Edinosti«. — Prednost imajo dvorci v Kolonji, sv. Ivanu, v bližini ulice Giulia, Boschetto, Rossetti. 999

Mali dvorec v Škorklji je na prodaj. Dvorec ima v pritličju: 1 sobo, kuhinjo, rušnico; v 1. nadstropju: 2 sobi in kuhinja; v 2. nadst. tudi 2 sobi in kuhinja, vse urejeno na novo, elegantno. Okoli dvorca je zemljišče (vrt z vodnjakom). Radi preseliv se dvorec proda za nizko ceno. 550

Posestvo v Kazljah št. 27 obstoječe s krasnim poslopjem, vinogradov, pašnikov in gozdov, kateremu pripada vodnjak in mlin, je na prodaj. Kupčevalec si lahko vsaki čas ogleda. Posip Kjuder, trgovec v Kazljah, p. Sežana. 930

Hišica (soba in kuhinja) je na prodaj na Opčih na cesti kraj Trnavaja. Kdor hoče lahko kupi tudi zemljišče kraj hiše. Cena 3000 K. Naslov pove »Inseratni odelček Edinosti«. 1000

Stanovanje se odda v najem, 2 sobi, kuhinja in vrt v Rocolu. Informacije ul. Cecilia št. 12. 931

Fran Birs naznanja vsem svojim cenjenim gostom, da se z dnem 24. avgusta preseli v ulico Chiozza (vokal ulice del Toro) pod imenom »Trattoria ai due Soci«. 906

Tridesetletni udovec z 1 otrokom želi seznani s pridnim dekletom ali udovo 24—28 let. Naslov: A. D., Poste restante, Piazza Giuseppina št. 999.

Sodi mali in veliki so na prodaj v ulici Fontanone št. 15.

ANTON SKERL

mehanič, zapriseženi zvedenec.

Trst - Carlo Goldonijev trg 11. - Trst.

Zastopnik tovarne koles in motokoles »Puch«

Napeljava in zaloga električnih zvončkov, ljuči in prodaja gramofonov, zvonofonov in fonografov. Zaloga priprav za točiti pivo. Lastna mehanični delavnica za popravljanje šivalnih strojev, koles, motokoles itd.

Velika zaloga pripadkov po tovarniških cenah.

TELEFON št. 1734.

OGLAS.

V bogatej zalogi pohištva Em. Ehrenfreund

(prej Jesi)

ulica Nuova 24 (pritličje)

daja novo in rabljeno pohištvo po konkurenčnih cenah v najem.

M. GÁL
TRST GORICA
Corso 4 Corso Verdi 45
Predmeti za rešitev otrok, kakor: sesalne steklenice, sesalke itd. Vata, obvezitno blago, obveze za rane, kirurški predmeti. Vse blago iz gume in predmeti za strežbo bolnikov. Toplometri za mrzlico. Farm. predmeti

F. Pertot urar
TRST - ul. Poste nuove št. 9
priporoča veliki izbor ur: Omega, Sohaffhausa, Longines, Tavenes itd. kakor tudi zlate, srebrne in kovinske ure za gospe. Izbor ur za birmo. Sprejema popraviljanja po nizkih cenah.

Carlo Vitez
Trst, Trg S. Carlo 2 — Uhod ul. del Arsenale
AUTORIZOVANA
mehanična delavnica
za inštalacije plina, vodovodov in električne razsvetljave.
Velika zaloga priprav za žarne luči na plin.

Tovarna pohištva
Aleksander Levi Minzi
ulica Tosa št. 52. A (lastna hiša).
ZALOGA:
PIAZZA ROSARIO (šolske poslopje).
Cene, da se ni bati nobene konkurence.
Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.
Nastanovan cenik brezplačno in franko

TOVARNA POHIŠTVA IGNAC KRON
TRST, ULICA CASSA DI RISPARMIO 5.
KATALOGI BREZPLAČNO.